

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2588/2020
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Горица Веселиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 633/19 од 19.11.2019. године, у седници одржаној 25.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 633/19 од 19.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 633/19 од 19.11.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Крагујевцу Прр 751/18 од 05.08.2019. године, одбијен је захтев тужиље да суд опозове решење о наплати судске таксе као неоснован.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 633/19 од 19.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено решење.

Против другостепеног решења, тужила је, преко пуномоћника, изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о истој одлучи и на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да разлози за одлучивање о ревизији нису основани.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене

пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом побија одлука којом је правноснажно одлучено о обавези тужиље да плати судску таксу у парничном поступку, а обавеза и обрачун судске таксе се врши у свакој парници појединачно и представља засебно питање у сваком конкретном спору.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 420. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Како се ревизијом не побија одлука о главном захтеву, већ о наплати судске таксе, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу чл. 404. и 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић